

גליון 697
שנה י"ד תשפ"ה

סיפורי צדיקים

יו"ל לע"נ הרה"ק ר' הלל ז"ל בן ר' פינחס נחום המבורגר ז"ל

232222222222

סיפורי חז"ל

שלח לחמך על פני המים

בר קפרא היה חופר על שפת ימה של קיסרי, וראה ספינה שטבעה בים הגדול ונציב העיר עולה מתוכה ערום. כשראהו בר קפרא בא אצלו ושאל בשלומו, ונתן לו שני סלעים, והכניסו לביתו, הלבישהו, האכילהו והשקהו ונתן לו עוד שלושה סלעים אחרים. אמר לו בר קפרא אדם גדול שכמותך ראוי שיהיו עוד מעות בידך להוצאות אחרות. לאחר ימים נשבו יהודים באותה עיר, אמרו מי ילך ויפייס עלינו? אמרו זה לזה ילך בר קפרא שהוא חשוב אצל המלכות. אמר להם בר קפרא: חושבים אתם שמלכות זו עושה משהו בחינם? אמרו לו, יש כאן חמש מאות דינר, טול אותם ולך ופייס אותם. נטל בר קפרא חמש מאות דינר ועלה למלכות. כשראה אותו נציב העיר, עמד על רגליו ושאל בשלומו, ואמר לו למה טרח ובא רבי לכאן? אמר לו בר קפרא בבקשה ממך שתרחם על אותם היהודים, אמר לו נציב העיר כלום יידע אתה שמלכות זו עושה דבר בחנם? אמר לו בר קפרא יש עמי חמש מאות דינר, טול אותם ופייס עלינו. אמר לו שר העיר, אותם הדינרים יהיו נתונים לך תחת מאכל ומשתה שהאכלתני והשקיתני בביתך, ואתה לך לשלום ובכבוד גדול. קראו עליו על בר קפרא מקרא זה שלח לחמך על פני המים כי ברוב הימים תמצאנו.

(לפי קהלת רבה י"א)

פרשת השבוע

האחת אהובה והאחת וגו' כ"א – ט"ו

מסופר על חסיד אחד שנסע אל הרה"ק רבי נחום משטעפינעשט זיע"א, ועל הדרך התעכב ברשקוב, ונכנס להתפלל לבית המדרש, וראה זקן אחד מאחר בתפילתו. ניגש אליו ושאל מי הוא? והזקן ענה שהוא נכד בעל "שיח ספונים", ומדוע, שאל החסיד אתה מאחר בתפילה? אמשול לך משל מהרה"ק רבי שמואל מקאמינקא זיע"א. באחד שנתאלמן ולקח אשה שניה. הביאה לו באיחור תבשיל מעושן, כעס עליה, והאשה צעקה הלא גם הראשונה היתה מאחרת בתבשילה. נכון, קרא הבעל, הראשונה איחרה, אולם היא השכימה בבוקר ונתנה לי כוס חלב חם גדול לשבעה, והיה לי כח לחכות. נענה הזקן במה דברים אמורים, כשאתה שנאה עליו, אבל כשאתה אהובה עליו, אפילו מגישה לו תבשיל מעושן באיחור, נעים וטעים לו המאכל.

החסיד בא לרבו והרצה תשובת הזקן, נאנח הרבי משטיפנשט והסביר, כי בשעה שאמר רבי שמואל מקמינקא המשל, נעשה קיטרוג גדול על הצדיקים המאחרים בתפילה, והזקן הזה המתקן הדינים. והזקן לא בא לעולם אלא

בשביל אמירה זו בלבד. כאשר שב החסיד דרך רשקוב, שאל על הזקן ואמרו לו שבאותו יום נפטר הזקן.

למען יברכך ה' אלקיך בכל משלח

ידך (כ"ג – כ"א)

מסופר: סוחר אחד התלונן בפני הרה"ק רבי ברוך מקאסוב זיע"א, על פרנסתו הדחוקה שאין בה כדי לחם לאכול ובגד ללבוש, לו ולבני ביתו. וסיים ואמר בכאב, יאמין לי הרבי שכבר טיכסתי עצות בכל מיני משא ומתן. ועשיתי תחבולות שונות בכל סוגי סחר מכר, ובכל זאת לא ראיתי ברכה בעמלי כל הימים, ואני טובל ועובר יסורי נפש נוראים. הרבי עצם את עיניו, ואחר מספר רגעים פקח את עיניו ואמר לסוחר המודאג, ראה בני מה אומרת לנו התורה כי ה' אלקיך ברכך בכל מעשה ידך, תן דעתך שלא נאמר כאן "בכל מעשה ראשך" אלא "בכל מעשה ידיך". משמע מכאן שאין חפץ לה' בעצותיך ובתחבולותיך, מהיום והלאה אל תרבה בהרהורים ובמחשבות, בעצות ובתחבולות, אלא קום ועסוק ממש במלאכה ואז תראה ברכה בעמלך.

זמני השבת

פרשת כי תצא

זמני כניסת השבת

ירושלים: 6:22 ת"א: 6:38

זמני יציאת השבת

ירושלים: 7:34 ת"א: 7:36 ר"ת: 8:11

עתה נוכחתי לראות מה גדול כח תפילת עם ישראל

בעיירה אחת בסביבתו של הרה"ק רבי עקיבא אייגר זיע"א (יומא דהילולא ט"ו אלול), היה שם יהודי אחד אשר ל"ע נפל למשכב וחלה במחלה נדירה ומסוכנת מאד, וכל גדולי הרופאים אליהם פנו בני המשפחה שינסו לרפאות את החולה, כולם כאחת אמרו שאין שום תרופה למחלתו, וכבר דנוהו כעומד למות ח"ו, ומיום ליום נשתנה מצבו לרעה, ובני המשפחה היה בצער ובמיצר גדול באין להם למי לפנות.

באחד הימים עברה שמועה בעיר, שהמלך צריך לשהות בעיירה זו בקרוב, ובין פמליית המלך נמצא תמיד מוכן ומוזמן לכל צרה אשר לא תבוא, הרופא הגדול שבמדינה, החליטו בני המשפחה שכשיבוא לעיר יפנו אליו תיכף ויבקשוהו שיבקר את החולה המסוכן, אולי יוכל הרופא הגדול למצוא תרופה בשבילו. ואכן כך היה, וכשהרופא נכנס לעיר תיכף פנו אליו בבקשה זאת, ולגודל שמחתם הוא נענה להם והלך לבקר את החולה. אמנם אחרי ביקורו נדהמו בני המשפחה לשמוע גם מפיו של הרופא הגדול, שכדברי כל הרופאים אין תרופה למכתו.

אולם הגאון רבי עקיבא אייגר ששהה אז בעיר, לא הסתפק בתשובה זאת של הרופא, ניגש לרופא ואמר לו שיש לו שאלה לשאלו, והאם הרופא מוכן לענות לו בלי להיפגע מהשאלה. ענהו הרופא שיכול לשאול אותו ואין הוא מקפיד כלל. שאלו הגאון רבי עקיבא אייגר: אם היה המלך שלו נחלה באותה מחלה של החולה הזה, האם גם אז היה עונה הרופא שאין תרופה למחלתו? נדהם הרופא מהשאלה, אך מיד התאושש וענה: אומר לך את האמת, שאכן יש רפואה למחלה הזאת, והוא, שבעומק המדבר, מקום ששם מצויים חיות רעות ומסוכנות לרוב, שם נמצא עוף אחד, שאם יתפסו את העוף הזה, ויבשלו אותו, ויתנו לחולה לאכול את המרק של העוף הזה, תהא לו רפואה למחלה המסוכנת הזאת. אולם הדבר רחוק מהמציאות, שיהיה אפשרי להשיג את העוף הזה, ורק המלך שיש לו כל, יוכל לשלוח חיילים עם כלי זיין, שיהרגו את החיות הרעות שבדרך, ויביאו את העוף הזה. ולפעמים גם אחרי כל הטרחה ואחרי שכבר הצליחו להביא את העוף, יתכן שטעו והביאו עוף אחר, ואז צריכים לחזור על דרכם ולנסות שנית, אכן המלך מסוגל גם לכך כאשר כולם עומדים לשירותו, אבל איש רגיל מהמוני העם, לא נראה כלל שתהיה לו את האפשרות ללכוד ולהביא עוף זה, לכן אמרתי שאין תרופה למחלתו.

כששמע רבי עקיבא אייגר תשובה זאת יוצאת מפני הרופא, נשא קל וחומר בעצמו, אם הדבר נכון שיש באפשרות למצוא תרופה בעולם למחלה המסוכנת הזאת, אם כן למה גרוע היהודי הזה מהמלך הגדול, ואם המלך הגדול יכול להשיג את העוף ע"י כמה חיילים בשר ודם שישלח, הלא כל שכן וק"ו בן בנו של קל וחומר, שאיש ישראל יוכל להשיג את העוף, ע"י שישא תפילה למלך מלכי המלכים הקב"ה, שהוא כל יכול, ובוודאי לא יגרע חלקו של היהודי. ותיכף נכנס הגאון לחדרו והסתגר שם, והתחיל להתפלל לפני השי"ת שישלח רפואה שלימה במהרה ליהודי החולה. ובעודו עומד ומתפלל בחדרו, שומע הוא לפתע קול דפיקה חזקה על גג הבית, כאילו נפל שם מטר של אבנים. שלח הגאון תיכף שליח לבדוק מה קרה על הגג, וחזר השליח וסיפר שנפל שם עוף גדול ומשונה מאד שכמותו לא ראה מימיו, ומוטל עתה על הגג. בהיותו מובטח שהקב"ה שמע לתפילתו ציוה הגאון לשליח שיביא את העוף לביתו של החולה, ויצווה לבשלו ולתת לחולה ממרק העוף לאכול, ואת נוצות העוף ציוה עליהם שיגנוזו במקום שמור למשמרת. השליח רץ תיכף לבית החולה ועשו הכל כאשר ציוה הגאון רבי עקיבא אייגר, ונתנו לחולה לשותות ממרק העוף ומיד התחיל להבריא, ומיום ליום הלך והשתנה המצב לטובה עד שהיה כאחד האדם.

אחרי מספר חדשים וכבר נשכח מליבם כל הסיפור, נקלע הרופא הגדול של המלך שוב לאותה עיירה, ובהיזכרו במה שהיה לפני כמה חדשים, פנה אל בית החולה ברצותו לברר מה עלה בגורלו, אף שהיה בטוח שכבר זמן רב שאינו בין החיים, אולם מה גדלה הפתעתו כאשר ענו לו שהחולה לשעבר כבר יצא מהבית היום ותיכף ישוב לביתו. הרופא שנדהם מהתשובה לא האמין למשמע אוזניו עד שראה את החולה חוזר לביתו, וברוב התפעלות שאל אותם לפשר הדבר. כאשר סיפרו לו את סיפור העוף, היה קשה לו להאמין להם, עד שנזכרו בציווי של הגרע"ק"א לגנוז את הנוצות, והלכו והביאו את נוצות העוף והראו לרופא הגדול, והרופא אישר ברוב התפעלות שאכן זה העוף שאמר לרב.

באותו מעמד הכריז הרופא הנכרי ואמר: עתה נוכחתי לראות מה גדול כח תפילת עם ישראל, שהלא המלך הגדול עם כל אשר לו כמה טרחות ויגיעות היה צריך כדי להשיג את העוף הזה, ולפעמים גם אחרי הטרחות וההשתדלויות גם לא מצליחים להשיג את העוף, ואילו הגאון הגדול בתפילתו תוך זמן קצר הזמין הקב"ה את העוף ללא שום טרחה ויגיע. ונגרם בזה קידוש השם גדול.

(תולדות הגרע"ק זיע"א)

כל טובות העולם הזה מותנות בקיום התורה והמצוות
אולם אדם הנהנה מהעולם הזה ואינו חפץ בקיום
המצוות, הרי שהוא אוכל עולמו בחייו, ואף אם עשה
מעשה מצוה זה או אחר, נחשב לו נדבר כניכוי שכרו.

משל למה הדבר דומה: לעשיר שהיתה לו בת כלילת
המעלות, ואביה חיפש לו חתן מופלג בתורה ובמידות,
אחר יגיעה מצא בחור בעל מעלות יחיד ומיוחד. אביו
של הבחור גר בעיר רחוקה, שלח העשיר את מרכבתו
ההדורה להביא את האב אל עירם, כדי לסיים את
השידוך למזל טוב. כאשר הגיע אביו של החתן ונפגש
עם אבי הכלה, נמלך בדעתו ומסיבה כלשהי לא הסכים
לשידוך. ראה העשיר כי אבי החתן אינו מסכים לשידוך,
החליט לשדך אותו בממון, ולחש על אזנו כי מלבד סכום
הנדוניה שיתן בעין יפה לבני הזוג, בדעתו לתת עוד
ארבע מאות זוז לאבי החתן. למרות ההצעה המפתה
נשאר אבי החתן בסירובו ולא הסכים לשידוך. כאשר
ראה אבי הכלה כי כן, פנה אל הבחור עצמו, ועד מהרה
סיכמו שניהם על השידוך למזל טוב ללא הסכמת אבי
החתן. לאחר חתימת שטר התנאים בא אבי החתן אל
העשיר וביקש ארבע מאות זוז כפי שהובטח לו ענה
העשיר: לא ולא! אמת כי הבטחתי לך סך זה, אולם רק
כדי לזרו אותך להסכים לשידוך, אך עתה כבר נחתם
השידוך למזל טוב ללא הסכמתך, ועכשיו מה לי ולך?

והנמשל: הקדוש ברוך הוא עשה כביכול שידוך עם בני
ישראל, אלא שעיקר השידוך הוא עם הנפש החפצה
בקיום המצוות. אמנם, הנפש עומדת ביד הגוף, וכל
מצווה שתחפוץ לקיים, עליה לבקש תחילה את רשות
הגוף שיתרצה ויסכים לדבר, הנפש צריכה את רצון
הרגליים ללכת אל בית המדרש, ואת הסכמת הידיים
ללבוש ציצית ולהניח תפילין וכדומה. על כן אם הגוף
מסכים ברצון, מן הראוי לתת לו מעט שכר בעולם הזה
על שהסכים לרצונותיה של הנפש. אולם אם הגוף אינו
חפץ בכך, על פי דין ראוי לו שלא יינה מן העולם הזה
כלל וכלל, אם אכן נהנה, ידע כי מכלה הוא את מעט
שכרו השמור לו לעולם הבא.

(המגיד מדובנא זי"ע"א)

היכולה תשובה להועיל גם לפושע וחוטא כמוני?

מסופר: לפני כ-700 שנה חי בספרד גאון גדול ומפורסם
בתורת הקבלה, ושמו רבי משה בן שם טוב ליאון. בעירו של
רבי משה גר יהודי אחד, אדם שעבר עבירות רבות וחטא
חטאים גדולים, בחושבו כי כבר לא תועיל לו כל תשובה.
באחד מימי עשרת ימי תשובה פגש אותו אדם את רבי משה
די ליאון ברחוב, ובנימה של לעג פנה אליו: "היכולה תשובה
להועיל גם לפושע וחוטא כמוני?" "אין דבר המונע ומעכב
בפני התשובה, כשחושבים ומחליטים עליה ברצינות" – ענה
הרב, והוסיף: "אולם בקשר אליך, רק המוות יוכל לפדותך
מהעבירות. אם תקבל על עצמך למות בתור כפרה על
עוונותיך, אזי תתקבל תשובתך במרום". "והאם אזכה גם
להיכנס לגן עדן?" שאל היהודי. "כן, יהיה לך 'עולם הבא' כמו
לכל יהודי כשר" הבטיחו הרב. "יבטיח לי כבוד הרב, כי אהיה
עמו במחיצתו בגן עדן, אם אחזור בתשובה" ביקש. הרב
הבטיח לו והלך לדרכו לבית המדרש.

נכנסו הדברים בלבו של אותו יהודי והלך אחריו. בארשת
רצינות גמורה, בחרטה מלאה על חייו המלאים חטא, התחנן
היהודי לפני הרב: "רבי, תעזור לי לחזור בתשובה. הנני מוכן
ומזומן לכל, אפילו למות ובלבד שיתכפרו עוונותי". הושיב
הרב את בעל התשובה על ספסל בבית המדרש, וציווה
להביא לו גליל עופרת ולהרתיחו בכלי על האש, עד שייהפך
לנוזל רותח. אז קשר הרב ליהודי את עינו במטפחת ואמר לו:
"אמור וידוי על עוונותיך". היהודי פרץ בבכי, אמר את הוידוי
בלב נשבר, והתחרט מקרב לב על עוונותיו הרבים. "האם
אתה מקבל עליך מיתה משונה זו?" – שאל הרב. "כן, רבי,
ובלבד שיתכפרו עוונותי" ענה בעל התשובה. "אם כן פתח
פיך ובלע" ציווה עליו הרב. היהודי פתח את פיו ובלע. אולם
לא את העופרת הרותחת, אלא כפית של דבש. אשר הרב
הכניס לתוך פיו. שוב פרץ היהודי בדמעות שליש: "רבי, מה
עוללת לי? האם חמדת לך לצון? מואס הנני לחיות בגוף
מסואב זה שלי, ברצוני להציל את נשמת, את חיי קח, אך את
נשמת הצל".

"בני", ענה לו הרב, "אל תירא. היושב בשמים קבל את
תשובתך". מאז לא נפקד מקומו של יהודי זה מבית המדרש,
מקום אשר למד, התפלל וצם ימים שלמים, וחי את שארית
שנותיו בתשובה. זמן קצר לאחר פטירתו של רבי משה די
ליאון נפטר גם יהודי זה, וברגעי חייו האחרונים בשכבו על
ערש דווי, קרא: "פנו מקום לרבי משה די ליאון! הוא בא
להוליכני לגן עדן". ובעוד מילים אלו על שפתיו החזיר את
נשמתו הטהורה לבוראה.

צ'ין אדם לחברו

המנצח הוא זה שמוותר

פעם אחת הגיע ראש הקהל של קהילה קדושה סאטמר אל רבו הרה"ק בעל ה"דברי יואל" זיע"א, זה היה בערב שבת קודש אחר הצהריים בזמן שאין קבלת קהל ולא היה ניתן להיכנס בשעה כזו, אבל בהיותו ראש הקהל, היה עליו לברר על סדרי השבת המתקרבת ובאה, ולכן הניחוהו להיכנס אל הרבי.

משנכנס פנימה ראה והנה הרבנית הצדקנית ע"ה מביאה את מגש נרות השבת אל השולחן הגדול שבסלון הבית, והרבי הקדוש ניגש ושאלה לאמר, מדוע את מכינה את הנרות כאן בבית? כי מנהגם היה שאם הרבי עורך הטיש בליל שבת בהיכל שבבית המדרש, יש העדפה להדליק הנרות מדליקה הרבנית את נרותיה שם, שכן יש העדפה להדליק הנרות במקום שיאכלו הסעודה.

ענתה לו הרבנית אינני מסכימה שתערוך טיש היום, אין זה לפי כוחותיך, היום תסעד סעודת שבת בבית. והרבי עונה לעומתה, זה בלתי אפשרי, כבר הודעתי לכמה אנשים שאערוך הטיש, ובאו הרבה אורחים על שבת קודש, וביניהם כמה נגידי לחיווק המוסדות. ואני מוכרח לערוך את הטיש. ונעשה ביניהם דין ודברים בענין זה, עד שלבסוף הרבנית ניצחה כדרך של הנשים על פי רוב, והסכים הרבי שלא לערוך את שולחנו. הראש הקהל דנן שעמד מן הצד, והמתין לקבלת ההחלטה ולראות כיצד יפול דבר, חלשה דעתו, הוא היה משוכנע תמיד שהאדם החזק ביותר בעולם הוא הרבי מסאטמר, שכל העולם

רעדו ממנו. והנה רואה הוא שהרבנית חזקה יותר מן הרבי עצמו. בעומדו כך תוהא בדבר זה, הרגיש בו הרבי הקדוש ותפס מחשבתו, פנה אליו במתק חיובו הדידוע נסוך על פני קדשו ואמר לו: "בשלום בית הכל תלוי אך ורק במידת הוויתור לכן המנצח הוא זה שמוותר".

מידת החסד של ה"חפץ חיים"

מסופר: בשנת תרכ"ה שימש הרה"ק ה"חפץ חיים" זיע"א כר"מ בעיר "וסילישוק". באחת השנים בפרוס חג הפסח קיבל את קצבתו החצי שנתית בסך חמישים רובל, והתכוון לחזור לביתו לחג. והנה נודע לו ששידוכה של כלה יתומה אחת בעיירה עומד להתבטל, משום שאין לה הוצאות לחתונה, ה"חפץ חיים" רץ מיד ומסר את כל החמישים רובל לכלה לצרכי החתונה, ואילו הוא לווה כסף להוצאות הדרך ושב לביתו בגפו.

במי פגעתם, ביתום

הג"ר חיים גולדוויכט זצ"ל ראש ישיבת כרם דיבנה למד בילדותו בת"ת "עץ חיים". מספר חברו לספסל הלימודים הרב מנחם פרוש זצ"ל: ר' חיים היה אחד התלמידים המצטיינים, חיבה וקירבה יתירה גילה לו המשגיח הרוחני הרה"ק ר' אריה לוי זיע"א בשל היותו ילד יתום. באחד הימים פגע בו אחד הילדים בחצר הת"ת והעליבו. משהתכנסנו לביהכ"נ לתפילת מנחה, עיכב ר' אריה את התפילה, עלה על הבימה וזעק, היודעים אתם במי פגעתם? ביתום! ביתום! כיצד יכולים אתם לגשת לתפילה, בה בשעה שהעלבתם ילד יתום? אוי!!! ופרץ בבכי מר.

תלולא דצדקיא

שבת קודש י"ג אלול

הרה"ק רבי יעקב ישראל מטשערקאס ב"ר מרדכי מטשערנובל (תרל"ו)
הרה"ק רבי אברהם ישכר הכהן מראדומסק ב"ר שלמה (תרנ"ב)
הרה"ק רבי ירחמיאל משה מקאזניץ ב"ר יחיאל יעקב (תרס"ט)
הרה"ק רבי יוסף (חיים) מבאגדאד ב"ר משה (בן איש חי - תרס"ט)
יום ראשון י"ד אלול
הרה"ק רבי יוסף אשכנזי ב"ר ישראל (מח"ס "אהלי יוסף" - תרכ"ו)
יום שני ט"ו אלול
הרה"ק רבי עקיבא איגר ב"ר שמחה בונים (תקי"ט)
הרה"ק רבי שלמה משה אלשקר ב"ר יצחק (שו"ת מהר"ם אלשקר - תקנ"ט)
הרה"ק רבי יעקב קאפלי חסיד (תלמיד הבעש"ט) ב"ר נחמיה פייבל (תקמ"ו)
הרה"ק רבי מאיר הורוביץ מלברטוב (תר"א)
יום שלישי ט"ז אלול
רבנו רבי אברהם נפתלי צבי מוורמייזא ב"ר משה הלוי (תע"ב)
יום חמישי י"ח אלול
רבינו המהר"ל מפראג רבי יהודה ליואי ב"ר בצלאל (שס"ט)
רבי יצחק חיות ב"ר אברהם (אפי בררבי - שע"ג)
הרה"ק רבי יוסף מאוסטילא ב"ר מרדכי מנעשחיו (תק"צ)
הרה"ק רבי עבדאלה סומך (בעל זבחי צדק - וחזון למועד - תרמ"ט)
יום שישי י"ט אלול
הרה"ק רבי חיים בנבנשתי ב"ר ישראל (תל"ג)
הרה"ק רבי זאב נחום בורנשטיין מביאלא

זכותם תגן עלינו ועל כל ישראל אמן

עצונה הלכות

מאת הרה"ג נטליאל הכהן רביטביץ שליט"א
מח"ס "בם אני אודך" רפרום יוסף הדרש" על המעשרים.

אמירת הסליחות (א')

א) עומדים באשמורת לומר סליחות ביום ראשון של השבוע שחל לפני ראש השנה. (שו"ע אורח סימן תקפ"א סעיף א', ובמשנה ברורה שם ס"ק ה')

ב) יחיד רשאי לומר סליחות, וכן רשאי לומר שלש עשרה מידות דרך קריאה בתורה בניגון ובטעמים, אבל לא יאמר היחיד שלש עשרה מידות דרך תפילה ובקשת רחמים. (מטה אפרים סימן תקפ"א סעיף כ"א)

ג) וכן כל מקום שזכר מענין שלש עשרה מידות, כגון וזכור לנו היום ברית שלש עשרה, וכיוצא, יש ליחיד לדלג זאת. (שם)

ד) אם אומר היחיד שלש עשרה מידות בניגון הטעמים כקורא בתורה, יכול כן לומר וזכור לנו היום ברית שלש עשרה. (ספר גם אני אודך, תשובת מרן הגר"ח קניבסקי זיע"א, ח"ב סימן קנ"ג)

קרית קרעטשניף רחובות

טל: 052-7144471 מייל: sipureitzadikim@gmail.com

בחסות דפוס פוסטר

דפוס אישי מקצועי

08-8422112 ההגנה 54 רחובות

P6422112@gmail.com

לע"נ הרה"ק
רבי יקותיאל יהודה (ייטב לב)
ב"ר אלעזר ניסן זיע"א
נלב"ע ו' אלול תנצב"ה